

[Moses Olsen.]

kan jeg udtrykke min positive vilje til medvirken ved forslaget's videre behandling, idet jeg umiddelbart ikke kan se noget ved dette lovforslag, der kan skade mine vælgeres interesser.

Djurhuus: Det er en selvfølge, at vi, som lever af det, havet giver, spidser øren, når der foretages ting, der beskærer vores ret til at udøve det erhverv, vi har haft før. Alligevel ved vi, at én ting er det nødvendigt for os at forstå, og det er, at vi må passe på, at bestanden af de forskellige fiskearter, der nu kan være tale om, bliver sikret.

Men hvis man kommer ind på at sikre fiskebestanden, går vi ud fra, at det sker på grundlag af videnskabelige analyser og vurderinger. Da dette spørgsmål blev behandlet sidste sommer i Washington, udtalte de færøske repræsentanter, at de var indforstået med det, det var nødvendigt at gøre for at sikre fiskebestanden, men at det skulle ske på videnskabeligt grundlag.

Nu har jeg prøvet på at følge med i det, de forskellige ordførere har sagt, og flere af dem har påvist, at det, som vi betragter som det altafgørende grundlag, savnes i denne sag. Det findes ikke. Tværtimod har man tilbøjelighed til at standse ved den påstand, som er ført frem, at det er andre grunde, som ligger bag det hele, at man ligesom ser skyggen af en knytnæve, som er rettet mod det danske samfund.

Nu bliver sagen behandlet i et udvalg, og så bliver der jo lejlighed til at få belyst dette nærmere. Personlig tiltaler det ikke mig, selv om jeg absolut er tilhænger af at sikre fiskebestanden, at den slags midler skal tages i anvendelse, og det tiltaler mig absolut ikke, når den lille fisk skal bøje sig for den slags fra en større. Dér får man indtryk af trusler.

En ting må vi gøre os klart: bag disse trusler om handelsboycot, eller hvad det nu kan være, har man ikke de videnskabelige beviser, som vi forlanger i den slags sager.

Så jeg er forbavset over, at man er gået med til, at det skal være slut med fiskeriet i 1976. Man burde have sagt som så: nu har vi på baggrund af den videnskabelige vurdering fundet frem til kvotastørrelser. Jeg tror, det eneste rigtige og effektive fremover er, at man bygger på kvotabestemmelserne,

så og så meget, og så ser, hvordan resultatet bliver, når der er gået nogle år, hvorledes balancen nu er blevet. Udgangen af denne sag burde have været, at man sagde: så og så stor kvota i disse år, men så tager vi sagen op til ny behandling i stedet for at lukke, dreje nøglen om. Nu kan det måske være, at man i udvalget kan komme ind på det, hvis ikke myndighederne har bundet sig i forvejen.

For os føringer vil jeg gerne understrege, at dette lovforslag må forelægges Færøernes lagting. Jeg ved, at det blev sagt klart i Washington, også af departementschefen i fiskeriministeriet, at der ikke kunne være tale om, at det blev bindende for Færøerne, hvis det ikke var forelagt lagtinget. Det er ifølge § 3 i lov af 19. maj 1971, hvor der står:

„For Grønlands vedkommende fastsættes forskrifterne, for så vidt angår det grønlandke fiskeriterritorium, med samtykke af ministeriet for Grønland og i øvrigt efter forhandling med dette. For Færøernes vedkommende fastsættes forskrifterne efter forhandling med og samtykke af Færøernes hjemmestyre.“
Færøernes hjemmestyre er altså Færøernes landsstyre og lagtinget.

Jeg hørte min kollega hr. Moses Olsen nævne noget om lomvier, og nu er det jo sådan, at jeg er fra et sted på Færøerne, hvor der er mange lomvier. Jeg har været på Grønland, og jeg forstår, hvor ømfindtlige grønlænderne er over for netop dette spørgsmål, så selvfølgelig vil vi færinger ikke være med til at udrydde noget, tværtimod. Med hensyn til de statistiske tal, som bliver kastet ud, så ved jeg ikke, hvor nær de ligger virkeligheden. Det ville være interessant, om man ved at sætte kontrolfolk om bord i skibene kunne komme frem til de virkelige tal, det drejer sig om.

Jeg skal takke for den nydannelse i folketingets forretningsorden, som tillader os færinger og også grønlændere at være observatører i de udvalg, som behandler sager, der vedrører Færøerne og Grønland; dér får vi lejlighed til at diskutere problematikken i den foreliggende sag nærmere.

Johan Nielsen: Det har ofte været strenge tider for fiskere. Jeg kan huske i gamle dage — formentlig er jeg den eneste fisker her i